

holde mig til den høitærede Miniſter, og til det ærede Medlem, ſom nu havde Ordet. Det var netop min Henſigt at fremhæve de Momenter, ſom nu af ham bleve fremhævede, det er endogſaa paafaldende, i hvilken Grad juſt de to Sovedmomenter, han har gjort gjældende, vare de, jeg ſærligt havde tænkt paa at fremhæve. Det første er det, at jeg ikke paa nogen Maade vil gaa i Nette med dem, ſom tidligere have ſtemt Nei, naar de fremdeles tro at maatte gjøre det, medens jeg ganſke viſt mener, at der i Sagens Stilling ligger en ſtærk Opfordring for dem, der vare velvilligt ſtemte for Lovforſlaget ved dettes tidligere Behandling, til ikke nu at lade det falde. Paa den anden Side fremgaar det af den Betragtning, der er gjort gjældende, hvilken Betydning Loven har for dem, der hverken høre til de Ideale og heller ikke til de Virkeſe. Hvis det overhovedet var paſſende at kritiſere, hvad der er udtalt i det andet Thing, var der en ſtærk Opfordring til at minde om, at denne ſtore Mellemklaſſe blev glemt under et Foredrag, ſom iøvrigt aabenbart netop tildele ſik den Form, det fik, i Anledning af en Ytring, jeg havde brugt. Den virkelige Forandring, der er foregaaet i det andet Thing, er kun, at en Endring er vedtagen, om hvilken Ingen kan ſige, at den er ſkadelig, om hvilken Nogle mene, at den ikke er nødvendig, men ſom i alt Fald ikke kan indeholde nogenſomhelſt Grund mod Lovforſlaget. Iøvrigt er det min beſtemte Overbeviſning, at jeg efter ſaa mange Gjentagelſer, ſom ſaa ofte ere blevne imødegaaede, maa være overordentlig varſom med ligeledes at gjøre mig ſkyldig i Gjentagelſer, og jeg vil derfor kun ſige et Par Ord til det ærede Medlem ligeoverfor mig (Rump). Det ærede Medlem yttrede den Mening, at, hvis dette Lovforſlag var udſprunget af Suſtitsminiſterens Initiativ, havde Sagen været en ganſke anden end nu. Jeg vil dog bede det høie Thing at overveie, om den Maade, hvorpaa den høitærede Miniſter er optraadt i denne Sag, ikke vidner om en ſaa moden Overveieſe af Sagen i alle dens forſkjellige Retninger og Forgøeninger, at den Omhu, der er anvendt paa den under Sagens Behandlinger i begge Thing, vel tør ſettes ved Siden af, om ikke over den, ſom i mange Tilfælde anvendes paa Lovforſlag, der fremkomme fra en Miniſter. Forſaavidt det ærede Medlem derhos mente, at de Adreſſer, der vare fremkomne fra forſkjellige Kvinder, havde øvet en ſærlig Indflydelse paa Sagens Gang, og at i det Hele Følelſen spillede en ſærlig Rolle hos dem, der ſtemte for Lovforſlaget, ſtal jeg ſige, hvad det allerede med Føie er bemærket, at Følelſen maatte i ſtørre Grad spille en Rolle hos dem, der have udtalt modſatte Anſtuelſer; men i alt Fald vil jeg i og for ſig ikke betragte et Føleſesmoments Medvirken ved Sagen ſom noget abſolut Forkaſteligt, om end ganſke viſt en ſaadan Føleſe maa luttres og prøves, om den end gennem

Erkjendelſen maa erholde den Rensning, ſom behøves, for at den ikke ſkal løbe af med Nogen. Efter alle de Forhandlinger, der have fundet Sted, og alle de Indvendinger, hvilke vi have havt til Prøveſe, tror jeg dog ikke, at man behøver at frygte for, at Følelſen ſkulde komme til at virke ublandt. Der var forøvrigt, jeg tør ikke ſige hvormange, men dog ikke Faa, der havde en beſtemt Opfattelſe, havde dannet ſig en beſtemt Mening om denne Sag, inden der indtom nogenſomhelſt Adreſſe. Dette ſiger jeg paa ingen Maade for at underkjende den Betydning, diſe Adreſſer kunne have, denne vil jeg ganſke overlade til Andre at bedømme; men jeg vil blot værge mig imod, at diſe Adreſſer i og for ſig ſkulde have havt en beſtemmende Indflydelse i alt Fald paa dem, der ſom jeg havde opgjort deres Sind om Sagen, længe førend de fremtom.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre ſig, ſluttedes Forhandlingen, og man gik til Afſtemning, hvorved

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)

ved et Navneopraab, der foretoges paa Begjæring af Ploug, Carſen, Haſle, N. Rasmuſſen, Hauerslæn, Tenſen, Strandſkov, Chr. Nielsen, S. C. Hanſen, Johannſen, M. Anderſen og Rammekſtov, ſom nedenſtaaende Liſte nærmere udviſer,

vedtoges med 30 St. mod 23.

Ja:

Lyby, C. A. Hanſen, Haſle, Hauerslæn, Tenſen, Johannſen, Sorgenſen, Krieger, Larſen, Møzen, Nellemann, Chr. Nielsen, S. Pederſen, W. Peterſen, Ploug, Rammekſtov, N. Rasmuſſen, Roſenørn, Roſenørn-Lehn, Steel, Strandſkov, Thygeſon, Tuxen, Uſting, M. Anderſen, Andre Berg, Braſch, Carſen, Carſtenſen.

Nei:

Harald Hanſen, S. Chr. Hanſen, Raben, Cederfeld de Simonſen, Claudi, Dreſing, Griſſen, Jalleſen, Paſſner, Tuel, Magiuſ, Moltke, Mülker, Neergaard, S. C. Nielsen, Orenbøll, P. Pederſen, Chr. Rasmuſſen, Rump, Schlegel, C. Anderſen, Blom, Breinholt.

Fraværende med anmeldt Forſald:

Jonneſbech (ſyg), Frijs-Friſſenborg, Jacobſen, Teſaen, Lomborg (ſyg), Mourier-Peterſen, Carl Møller, Lermanſen.

Fraværende:

Clausager, Eſtrup, Fiſcher, Kayſer.

Formanden: Sagen er nu færdig fra Rigsdagen og bliver at tilſtille Conſeilspræſidenten.